

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/176/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213201430
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2014:6213201430.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyňi J. Ď.E., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom F. B., Q. M. XX, zastúpenej T. R., súdnou tajomníčkou Okresného súdu vo Veľkom Krtíši ako opatrovníčkou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Hlas spotrebiteľa, občianske združenie, ul. J. Bánika, Zvolen, IČO: 42 305 675, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Banská Bystrica, Nemčianska 25, o zaplatenie 726,54 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 195,54 Eur s 9,5 % úrokom z omeškania od 12. 08. 2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporkyňi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania účelne vynaložených na bránenie práva vo výške 100 %.

odôvodnenie:

Podaným návrhom navrhovateľ žiadal súd, aby uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 26,54 Eur istiny s príslušenstvom a to na tom skutkovom základe, že s odporcom uzatvoril zmluvu č. A3696374, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky, pričom v zmysle predmetnej zmluvy vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňuje odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, k SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0918 505 963, zároveň v predmetnom návrhu ďalej uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní nároku na zaplatenie žalovanej sumy z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 650 Eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53 a) O. z. je navrhovateľ, ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky, preto potom v súlade so zákonom sa navrhovateľ domáha nároku vo výške škody voči odporcovi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón vo výške 531 Eur, pričom uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, to znamená, predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto služby platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (doba viazanosti).

Navrhovateľ ďalej v písomne podanom návrhu uviedol, že zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporcu, pričom po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku navrhovateľ ustanovenia zmluvy, konkrétne dodatkov k zmluve, ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že odporca v zmysle dodatku si bol vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v článku 1 bode 1, 3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že odporca sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, škoda predstavuje výšku 531 Eur, pričom akciová cena predmetného mobilného telefónu bola 99 Eur a predajná cena 630 Eur, výška ceny predstavuje rozdiel. Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca nezaplatil riadne a včas, cenu poskytnutých služieb vo výške 206,54 Eur fakturovaných v období 07. 2010 až 10. 2010. Navrhovateľ ďalej žiadal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu 195,54 Eur ako čiastku za neuhradené služby a ďalej 531 Eur, ktorý si navrhovateľ uplatňuje ako náhradu škody, ktorá mu preukázateľne vznikla.

Vedľajší účastník na strane odporkyni v písomnom podaní zo dňa 19. 12. 2013 (na č. I. 54) podal vyjadrenie k návrhu navrhovateľa, kedy v tomto vyjadrení uviedol, že vstúpil do konania len v rozsahu žalovanej náhrady škody vo výške 531 Eur ako nároku založenom na samostatnom skutkovom základe, ktorá náhrada škody by mohla byť navrhovateľom žalovaná osobitne a preto je samostatným predmetom konania. V predmetnom vyjadrení vedľajší účastník na strane odporkyne ďalej uviedol, že navyše len vo vzťahu k uplatňovanej náhrade škody vidí porušovanie práv odporcu- spotrebiteľa a teda len v tomto rozsahu môže v konaní na podporu odporcu vystupovať. V predmetnom vyjadrení vedľajší účastník na strane odporkyne ďalej uviedol, že podľa jeho názoru uplatnením nároku z titulu náhrady škody navrhovateľ celkom zjavne obchádza zákon, ako totiž už správne navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, zmluvná pokuta obsiahnutá v dodatku k zmluve o pripojení bola viacerými súdnymi rozhodnutiami vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 a Občianskeho zákonníka a to jednak z dôvodov neurčitosti, čo umožňuje použitie zmluvnej pokuty v akejkolvek dodávateľom ľubovoľne určenej situácii, po druhé skutočnosti, že zmluvný vzťah sa stáva jej zakotvením značne nevyvážený, nakoľko v celom obsahu zmluvných dokumentov nie je dodávateľ vôbec sankcionovaný za porušenie zmluvných povinností na rozdiel od spotrebiteľa. Vedľajší účastník na strane odporkyne ďalej uviedol, že navrhovateľ vedomý si skutočnosti, že jeho nároky na zaplatenie zmluvnej pokuty sú súdmi Slovenskej republiky plošne zamietané, zmenil taktiku uplatňovania pohľadávok s tým, že si svoj nárok, ktorý bol pred tým neúspešne uplatňovanou zmluvnou pokutou, uplatňuje ako nárok na náhradu škody, čím de facto obchádza absolútnu neplatnosť zmluvnej pokuty a aj vysoký záujem EÚ na zabezpečenie efektívnej ochrany spotrebiteľa. Uviedol tiež, že pokiaľ svoj nárok navrhovateľ uplatnil ako nárok na náhradu škody, nevzťahujú sa naň ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tým ani zákaz priznania takého nároku z titulu zneplatnenia ustanovenia, ktoré zakladalo nárok na zmluvnú pokutu a preto by súd nemal poskytnúť ochranu výkonu práva, ktoré zjavne zákon obchádza a tým je aj v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru na strane navrhovateľa nevznikla žiadna škoda, keď sa na zľavnej cene mobilného telefónu s odporcom dohodol a odporca túto riadne uhradil. Zároveň vedľajší účastník na strane odporkyne uviedol, že súhlasí, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O. s. p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O. s. p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Keďže v danom prípade sa jedná o spor, ktorého výška nepresahuje 1.000 Eur, ide o drobný spor, preto potom súd v danej veci pojednávanie nenariadil.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah

zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ktorej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní vyúčtovaných služieb.

Podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorá vznikla porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal jednak zaplatenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré poskytol odporcovi a to vo výške 195,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne, pričom z predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa zaplatenia ceny telekomunikačných služieb v uvedenej sume spolu s úrokom z omeškania je dôvodný, preto aj návrhu v tejto časti vyhovel. V konaní mal nesporne preukázané, že účastníci uzavreli Zmluvu o pripojení spolu s dodatkom v tejto zmluve dňa 11. 04. 2008, pričom na základe tejto zmluvy odporkyňa využíval služby navrhovateľa, avšak za tieto riadne nezaplatila a preto jej za obdobie od júla 2010 do októbra 2010 vznikol nedoplatok v celkovej výške 195,54 Eur, pričom ani potom, ako sa navrhovateľ pokúsil pokusom o pokonávku o zaplatenie žalovanej sumy zo dňa 28. 07. 2011, kedy oznámil odporkyni sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace, ako aj sumu za mobilný telefón, vyzval ju na ich zaplatenie v ním určenej dodatočnej lehote, odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou úhradou za poskytnuté služby, preto si potom navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od 12. 08. 2011, po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku. Súd preto potom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu, keďže mal za to, že odporkyňa ako dlžníčka má povinnosť z platného záväzkového vzťahu podľa ustanovenia § 494 Občianskeho zákonníka zaplatiť navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako veriteľ je oprávnený to od nej požadovať a keďže sa odporkyňa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania a to v súlade s návrhom navrhovateľa, teda po uplynutí lehoty, ktorá bola odporkyni poskytnutá na dodatočné plnenie. Súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 195,54 Eur istiny, ako cenu za poskytnuté služby a úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.

Keďže sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a akciovou cenou vo výške 531 Eur, v tejto súvislosti mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove zo dňa 13. 08. 2010, č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. 06. 2011, č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Citované ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Táto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším

používaním dodávateľ, v tomto prípade navrhovateľ vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej podmienky a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednanja nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Navrhovateľ sa napriek uvedenému domáha náhrady škody z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov, pričom s prihliadnutím na uvedené je preto potom potrebné nárok navrhovateľa posudzovať podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako tzv. všeobecnú občianskoprávnu zodpovednosť. Predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť jednak z porušenia zmluvných, alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú, alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je však nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých štyroch uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V danej veci dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa však nebolo v konaní ničím preukázané, že došlo k splneniu už prvého predpokladu a to protiprávneho úkonu zo strany odporkyne, navrhovateľ totiž nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvy niektorým spôsobom uvedeným v článku 4 bod 4, 1 vo všeobecných obchodných podmienkach. Podľa ustanovenia § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda, sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Navrhovateľ však v danej veci nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretej Zmluvy o pripojení, súd mal za to, že odporkyňa svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov splnila a preto ani tento dôvod predpokladu vzniku škody nie je daný. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu predaného odporkyne a ich akciovou cenou. Podľa názoru súdu ani v prípade, aj keby bol zo strany odporkyne splnený predpoklad protiprávneho úkonu k vzniku škody navrhovateľovi by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilné telefóny obdržal dojednanú kúpnu cenu. Vzhľadom na uvedený záver súdu nebol teda splnený ani tretí predpoklad pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom určitú dobu, dôvodom navrhovateľom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa ako uplatnenia škody by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpne zmluvy s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov preto potom súd návrh navrhovateľa vo zvyšku, v časti o zaplatenie 531 Eur ako náhrady škody zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 7 O. s. p. a priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov vo výške 100 % potrebných na účelné bránenie práva, keďže vedľajší účastník na strane odporkyne bol v časti, v ktorej sa domáhal zamietnutia návrhu (a to o zaplatenie 531 Eur) úspešný.

Odporkyne súd náhradu trov konania nepriznal, keďže jej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu.